

Izhaja vsaki četrtek ob 8. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožno za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokoptse sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veterinarin št. 2.

Naročnino in naznaniła sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdtjevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

XIX. letnik.

V Gorici, 2. marca 1911.

9. številka.

Ljudsko štetje v goriških kmečkih občinah.

Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, za pridne nje lega najprava! Išče te sreča, um ti je dan, našel jo boš, če nisi zaspan!

Vodnik.

Ljudsko štetje pokazuje, da je naše ljudstvo na kmetih slabo napredovalo. V kmečkih občinah ni skoraj nobenega napredka. Kmečko ljudstvo se ni pomnožilo. To daje misliti. Zgodovina potrjuje, da je največja moč posameznih narodov v zdravem kmečkem stanu in da je narod nepremagljiv, dokler ima trdno zaslombo v krepkem kmečkem ljudstvu. Na Goriškem vidimo, kako zapuščajo ljudje svojo domačo zemljo in se podajajo v Egipt, Ameriko itd. V tujih mestih izgubljajo ljubezen do svojega naroda in pomnožujejo tujo narodnost. Izkušnja nas uči, da so ti renegati v mestih najhujši nasprotniki slovenskega naroda. Na ta način trpimo Slovenci v tem oziru dvojno škodo. „Primorski List“ je pisal v predzadnji številki o tem zlu obširno. Nasvetoval je marsikaj koristnega, kar bi pomagalo ohraniti po naših mestih slovenski življenj. Treba pa je tudi misliti na deželo, treba je utrditi kmečki stan, ki je glavni steber našega naroda.

Ako hočemo, da bo naš kmečki stan napredoval, moramo skrbeti za njegovo okrepitev v gospodarskem in npravnem oziru. V to naj bi merilo vse naše delovanje na deželi. Skrbeti je treba za boljši poduk v kmetijstvu, navajati ljudstvo k treznosti in varčnosti in varovati je korupcije, ki jo širijo liberalci in liberalni časopisi. Koliko korupcije spravljajo mej kmečko ljudstvo časopisi: „Soča“, „Primorec“, „Slovenski Narod“, „Jutro“ itd., ki se širijo — žal — tudi mej kmeti! Ljudje, ki to berejo, podivjujejo in izgubljajo veselje do dela.

Tu nas čaka ogromnega dela, ki bi bilo za naš narod brezmejno vrednosti. Prav je, da prirejamo včasih veselice, a ne pozabimo, da nas čaka resno delo, ako hočemo narod rešiti. Naše ljudstvo potrebuje nauka, potrebuje pomoči v gospodarskem oziru, potrebuje navodil za treznost in varčnost, potrebuje varstva pred liberalno korupcijo! V tem zmislu naj bi delovala vsa naša društva v mestu in zlasti po deželi. Le po tej poti pridemo na kmetih do zdravega napredka. Naša slovenska zemlja je zdrava, nje lega najprava, le mi ne smemo biti zaspani! Ako povzdignemo kmetijstvo v naši deželi, ako okrepimo kmečko ljudstvo v gospodarskem in npravnem oziru, zbudila se bo tudi ljubezen do domače

grude in prenehalo bo nesrečno izseljevanje v tuja mesta in tuje dežele.

Liberalno perilo.

Vedeli smo sicer že prej, da je v liberalni stranki marsikaj nepoštenega in gnilega. Naš list je vedno svaril pred liberalci. Polom „Glavne posojilnice“ v Ljubljani, ki je bila velika trdnjava slovenskega liberalizma, nam je pa odkril še več. Nikoli ne bi bili verovali, da so v liberalni stranki tako gnile razmere, kakor jih slikajo sedaj razdrti liberalci sami. Zapeljani kmetje, delavci in dr., ki so zaupali svoj denar liberalnim kolovodjam, se trkajo sedaj na prsi. Prepozno!

Da bi naši somišljeniki in drugi spoznali, da liberalci res ne zaslužijo nobene vere in nobenega zaupanja, podati hočemo tu sodbo o liberalcih, kakor jo beremo v liberalnem listu „Gorenjcu“! Ta listi, ki je glasilo gorenjskih liberalcev, piše v eni številki o kolovodjah „Glavne posojilnice“ tako-le:

„Skoro 40 let ni bilo na Kranjskem tako žalostnega in velikega gospodarskega poloma kakršnega imamo zabeležiti v konkurzu „Glavne posojilnice“ v Ljubljani, ki je bil razglašen minuli pondeljek. Pa kako je prišlo do tega? Ker so nekateri odborniki kradli

zaupani jim tuji denar, kar bi se ne drznili storiti niti največji tolovaji. Upravni svetniki in nadzorniki bodo prišli ob vse in se bodo morali vsled tega zagovarjati še pred kaz. sodnikom. Glavni krivec je posojilnični predsednik dr. Matija Hudnik, ki si je z milijoni ukradenega denarja polnil svoje globoke žepe, kupoval ž njimi falitne graščine, dovoljeval brez vsakega odobrovanja dovoljenja ljudem, ki so mu stali k obrazu naravnost ogromne vsote. Ponarejale so se bilance, podkupljen je bil revizor... Pregledovalca računov sta bila: Elija Predovič, ki je svoj čas gonil prešiče s Hrvaškega, mož, ki niti ne zna brati, a je slovel kot milijonar, in neka osebna zverica, ki se vlačil po ulicah kakor meglja. Čudimo se le, da „roka pravice“ tako dolgo ni prijela teh „poštenjakovičev“, kajti dr. Hudnik je do pred kratkim dannadan bilijardiral pri „Slonu“, bivši trgovec Meglič se še vedno izprehaja s svojo viržinko in oglašja po uredništvih po Ljubljani, Predovič pa jaše naprej svoje svinje. To je unikum, pravi pravcati panoptikum. Zdi se nam, da je odprt zato, da ga gledajo prizadeti in nedolžni ljudje... Sicer se je zadnje dni nekaj debatiralo v justični palači, kaj pokaže bližnja prihodnjast. Primanjkljaja izkazuje ta falirani zavod okrog poldrug milijon kron. Za varnost jamčijo po pravih deležniki, ako potreba, z vsem svojim premoženjem. Po-

Pismo iz Aleksandrije.

V Aleksandriji, dne 15. svečana 1911.

Kakor po Slovenskem in po drugih krajih, praznujejo tudi po Egiptu pusta. Razlika je le ta, da se po naši domovini neha s pepelnico sredo, v deželi faraonov pa imamo več pustov, vsaka vera ima svojega. In pustni zvesti častilci so kaj zviti ljudje, noreti začnejo koj v začetku prvega, pa naj bo že katoliški ali turški pust, jenjajo pa koncem najzadnjega. Seveda končajo s svojim pustnim razsajanjem le pro forma, pravzaprav začnejo noreti z novim letom in norijo tja do sv. Silvestra in tako naprej brez konca in kraja.

Ne bi hoteli tega omenjati, ko bi ne hoteli nekoliko namigniti, da zavzemajo tudi naše ženske precejšen del pri tem pustnem praznovanju. Seveda jih ne moremo pohvaliti, da se „fejst“ zadržijo, pač pa bi bilo umestno, da jih ostro pokaramo. Tiste pa, ki so „fejst“ punce in se ne zmenijo za pustne komedije, tiste pa iz srca radi prav lepo pohvalimo. Bravo, vsa čast jim! — Po Aleksandriji in Kairi je premnogo takozvanih plesnih šol, in če že v to ali eno zvečer pokukaš, povsod jih vidiš te naše punce, kako se vrtijo s sumljivimi moškimi. Ob zvokih „portapjana“ ali „klobirja“ plešejo „bolcer“ in „polko“ in drugo. In kasno po noči se vse prepotene vsipajo iz teh „scuole da

ballo“ ven na mračne, ozke ulice, kakor čebele iz panjev. Kaj vse lahko slišijo, vidijo in storijo po teh „salonih“ brez vsakega nadzorstva in v taki družbi, ni treba praviti. Tako torej preživijo nekateri, — moramo reči: ne vse — ves pustni čas, ali bolje rečeno, vse letne čase. —

Sploh se le preveč zavedajo svoje prostosti, in ravno to je krivo, da prej ali slej npravno propadajo. Žal, da imamo mi Slovenci le preveč takih tic po Egiptu. S svojim slabim življenjem ne jemljejo samo sebi dobrega imena, ampak tudi drugim rojakinjam. Da pa nam ne bo ta ali oni očital, da gledamo stvar preveč črno, ga vprašamo, ali je že bral v „Cvetju“ znameniti in prepotrebni spis: „Slovenka v Egiptu“? „Narodna tiskarna“ v Gorici ga je tudi izdala v posebni knjižici. O ti neverni Tomaž, poslušaj, kaj ti pove o Slovenkah v Egiptu mož, ki je dolgoleten izkušen poznavalec tukajšnjih razmer. Ta za vse dobro vneti in mnogozasluzni mož je naš pater Benigen sam. Na kratko pa dobro je povedal, kakšne bi morale biti tukaj naše ženske in kakšne so. Pa saj nam ne bo zameril, če tukaj preprišemo nekaj stavkov, da bo vedela naša širša javnost, kako „lušno“ se tukaj živi in služi.

Pater Benigen torej govori tako-le: „Kristus pravi: „Dober pasir pozna svoje ovce in one poznajo njega“. Go-

tovo se tiste Slovenke ne morejo imenovati dobre ovčice Kristusove, katere se ogibljejo svojega dušnega pastirja in se nikoli pri njem ne oglasijo. Take hočejo živeti v tujini proste, brez nadzorstva, po svoji volji! Take „bogaboječne“ Slovenke pa tudi najprej zabredejo med volkove, kateri zlasti v Egiptu tako prežde na naše Slovenke. In prežalostne posledice take napačne „bogabočnosti“ se kmalu pokažejo v vsej grozi... Koliko je takih pretresljivih vzgledov! Kako grozno so zašle tako mnoge, ni moč popisati!!! Stariši v domovini mislijo, da žive njih hčere v Egiptu pošteno, pa si z grehom služijo denar... Ni čuda torej, da so take izprijene Slovenke vzele vsem dobro ime! Dà, ljudje (tukaj) govore kar splošno: „Take so vse!“ Da, torej zaradi njih trpe tudi vse poštene in vzgledne Slovenke. Tako globoko so mnoge propale v npravnem oziru! Zakaj? Ker niso hotele (tukaj) poznati svojih dušnih pastirjev. Namesto, da bi bile hvaležne Bogu, da imajo (tudi na tujem) svojega (slovenskega) dušnega pastirja, ki se trudi za njih časni in večni blagor, se ga ogibljejo, ga nikoli ne vidijo in ne slišijo v cerkvi, tam raje pa poslušajo zapeljivce; zato pa tudi tako zabredejo! Koliko jih je v Egiptu umrlo v najlepših letih zaradi svojega razuzdanega življenja! Nekateri so celo sveto edinovzeličavno katoliško vero zatajile...“

Potem beremo v teli bukvicah take le zlate nauke: „Če spoznaš (Slovenka) v službi (ali v družbi) nevarnost za svojo dušo, za svoje poštenje, ne pojdi v tako službo, (ali družbo, za nobeno ceno. Pomisli, da je tvoja duša več vredna ko ves svet. In Jezus ti kliče: „Kedor nevarnost ljubi, bo v nevarnosti poginil...“ Tudi, „katera Slovenka zajde v Egiptu na kriva pota, ona se ne zmeni več za svojo sveto vero, ne za svoj materin jezik, pa tudi ne za svoje stariše (in moža) in domače v domovini... Nevarna skušnjava, katera pride prej ali slej na Slovenko v Egiptu, je pa obljuba zakona. In prva napaka toliko Slovenk je, da vse verjamejo brez premisleka. Nič ne gledajo na to, ali je božja volja ali ne, da vzamejo ravno to osebo, ampak poslušajo le svojo strast Odkod izvira toliko slabih nasledkov, toliko nesrečnih zakonov?? Veliko je v Egiptu različnih narodnosti, veliko raznovrstnih ver, pa v vsaki narodnosti, v vsaki veri se dobi poročena Slovenka, in še koliko! So poročene s katoličani vseh obredov, so poročene z razkojniki, protestanti, z judi in celo s Turki! Kako? Tako, da se Bogu smili! Prežalostni, preostudni so premnogi zgledi, da bi še nadalje o tem pisal...“

(Konec pride.)

temtakem je oškodovanih vsled brezprernega početja teh brezvestnežev, ki so zapravili pokradeni denar deloma v samopašne, deloma v nesrečne špekulacijske namene, na Gorenjskem cela vrsta najzvestejših pristašev narodno-napredne stranke. Vsled tega je — odkrito rečeno — pisava „Slovenskega Naroda“ naravnost drzna, češ, da s tem zavodom nima najmanjšega opravka liberalna stranka, dasiravno je dobro znano, da so v odboru te skrahirane posojilnice sedeli sami liberalni prvaki: ljubljanski občinski svetovalci in celo deželni poslanec. Ne slepimo vendar sami sebe! To se pravi briti norce zlasti iz prizadetih narodno-naprednih somišljenikov, ki tvorijo najmanj dve tretjini vseh deželnikov. Ravnotako ni bilo prav, da so dobili pri likv. odboru v roko listo nesrečnih žrtev razni zavodi in priznani krvosesi, ki imajo dopadajenje nad poginom svojega bližnjega. Apelira se venomer na strankino disciplino in složnost, pošteni, zaslužni in v boju za stranko osiveli možje pa so trpeli in še vedno trpe v svoji sredi nekaj eksemplarov, katerih se dostojen človek navadno ogiblje. In narodno-napredni stranki menda ni vseeno, če ima v svoji sredi individue najtemnije sorte, ki si vsikdar škodoželjno manejo svoje kremplje, kadar morejo zadaviti kako žrtev. Vzame naj v roke veliko metlo, da pomete tako sodrgo, ker sicer ji prete v doglednem času nova razočaranja. Če se nam bo zdelo vredno, jo bomo na to še pravočasno opomnili. Kdor ni slep, ta vidi, kdor pa je vdarjen s kurjo slepoto, temu ni pomagati.“

Tako sodijo liberalci sami o liberalni stranki. Ljudstvo slovensko, vzemi v roke veliko metlo in pometi smrdljivi liberalizen iz svoje srede!

Politični pregled.

Delegacije.

V torek je avstrijska delegacija vsprejela proračun za Bosno in Hercegovino.

Ogrska delegacija je isti dan vsprejela proračun vojne mornarice.

Grof Aehrenthal pojde na dopust.

Po končanem zasedanju delegacij se poda minister za vnanje zadeve grof Aehrenthal na dvomesečni dopust v Opatijo. Za ta čas ga bode nadomestoval avstrijski poslanik v Carigradu grof Pallavicini.

Dvorni ples v Budimpešti.

V četrtek je bil v Budimpešti dvorni ples, na kateri so bili povabljeni tudi delegatje. Veliko pozornost je vzbudilo dejstvo, da je na tem plesu cesar ogovoril izmed avstrijskih delegatov edino-le dr. Šusteršiča. Cesar se je pogovarjal z dr. Šusteršičem o delegacijskem zasedanju in pa o zadnjem zasedanju kranjskega deželnega zbora, katerega delovanje je pohvalil.

„Neue Freie Presse“ se je v petek obširno bavila z okolnostjo, da je cesar nagovoril delegata dr. Šusteršiča in sodi, da je kljub temu, da se je izjavilo, da se cesar v pogovoru z omenjenim delegatom ni nič dotaknil stališča „Slovenskega kluba“ v armadnem in mornariškem vprašanju, treba jako poudariti dejstvo, da je cesar pri letošnjem dvornem plesu nagovoril izmed vseh delegatov izključno le dr. Šusteršiča, kar da je velike pozornosti vredno in se splošno smatra velikega političnega pomena.

Odstop črnogorskega kralja Nikolaja.

Belgrajski „Mali Journal“ poroča, da namerava odstopiti črnogorski kralj Nikolaj z ozirom na svoje slabo zdravje. Kralj bi postal prestolonaslednik Danilo.

Nemški cesar

ne pojde v Rim k jubilejskim slavnostim Zjedinjene Italije, ampak pošlje

pozdravit kralja Viktorja Emanuela prestolonaslednika, ki se vrne te dni iz Azije v Evropo. Laški listi so s tem jako nezadovoljni in še vedno upajo, da pride cesar sam v Rim.

Odstop francoskega ministerstva.

V pondeljek je podal francoski ministrijski predsednik Briand predsedniku republike Fallières-u ostavko celega kabineta. Socialisti in framasoni so mislili, da bo Briand uničil še zadnje ostanke redovniških šol in nadaljeval po Combesu uvedeno politiko zatiranja katoličanov. A Briand tega ni storil, marveč je vladal primerno zelo zmerno. Zato je tudi vzbudil jezo in nevoljo vseh tistih, ki bi najrajše videli, da bi porušili vse cerkve in pomorili vse redovnike, redovnice in katoliške duhovnike na Francoskem. Kdo sledi Briandu, še ni gotovo.

Bolgarski ministri pod obtožbo.

Sobranje je sklenilo staviti pod obtožbo bivše ministre Gudeva, Petrova, Genadijeva, Savova in Halačeva rad sistematičnih kršenj zakonov iz osebnih interesov. Glavna točka obtožbe glede odprave uradniškega zakona je bila odklonjena. Ministri niso glasovali.

Bande v Macedoniji.

V Macedoniji so se pojavile zopet ustaške čete. Na več krajih so napadle vojaštvo. Prišlo je do bitk, v katerih je bilo več vojakov ranjenih in ubitih. Enega davčnega uradnika, katerega sta spremljala dva orožnika so napadli, vse tri osebe ubili in oropali.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

P. n. gg. N. N. 100 K, dr. A. Pavlica 10 K, Neka gospa 1 K, c. in k. polkovnik Ivan Hanibal pl. Grimmer v Solkanu 20 K, Štefan Černic, Poljane 40 vin., Anton Marvin v Gorici 1 K, Peter Šuligoj, krojač v Kalu 40 vin., Štakola Anton, Mirnik 40 vin., v nabiralniku kuhinjske šole gospodične Marije Grebenc 3 K 60 vin.

Svatje Antona Pogornik zložili dne 22. febr. v Črničah 1 K 80 v.

Bog plačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vladno Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Domače in razne vesti.

Pobožnost češčenja presv. R. Telesa se bo vršila v mesecu marcu v tem-le redu: Dne 5. marca v Kamnjah, dne 6. do 8. na Otlici, dne 12. v Desklah, dne 19. v Sovodnjah in v Logjeh, dne 25. v Dol. Trebuši, dne 26. na Idriji ob Bači, v Ločniku in Št. Petru pri Gorici, dne 31. v Ročinju.

Današnja priloga. — Današnji številki je priložen še precej bogat izkaz slovenskih zdravnikov, odvetnikov, trgovcev in obrtnikov v Gorici. Tak javen izkaz v tolikem številu priglašenihtvrdk še ni izšel v Gorici. Izkaz se je priredil za to, da bi naše ljudstvo vedelo, kam se mu je obračati, ko kaj potrebuje. Priporočamo, da se ta izkaz posebno v javnih lokalih pribije na viden kraj.

Samc dva slovenska stavka. — Poročali smo uže, in sicer prvi, da je deželni glavar dr. Pajer o priliki otvoritve deželne umobolnice izpregovoril le dva slovenska stavka. Mi smo to seveda tudi prvi obsojali. Sedaj pa se vrši napad za napadom na naše poslance in odbornike, češ, da so oni krivi, da je dr. Pajer govoril tako malo slovenski. Vsem skupaj bodi to-le povedano: Kedar bodemo imeli Slovenci večino v deželnem zboru in v odboru, kedar bo-

demo imeli Slovenci deželnega glavarja iz svoje srede, takrat bomo Slovenci ravno tako postopali kakor sedaj Lahi. Zakaj pa ne prisilijo tržaški slovenski deželni poslanci, da bi v tržaškem deželnem zboru govoril tržaški deželni glavar slovenski? Odgovor je seveda ta, ker so Slovenci v manjšini. Zakaj ne prisilijo istrski slovanski poslanci, da bi deželni glavar istrski govoril v deželnem zboru slovanski kljub temu, da je velika večina istrskega prebivalstva slovanska? Odgovor je spet isti. Ker so slovanski poslanci v manjšini. Enako je v Gorici. Lahi imajo v deželnem zboru in v odboru večino, zato pa tako obsodbe vredno postopanje. — Pa saj tudi na Kranjskem, kjer je 90% Slovencev in še več, v izrednem slučaju, ko predseduje deželnozbornim sejama glavarjev namestnik, ki je Nemeč, govori več nemški, kakor slovenski. Seveda ni to prav! — Za vse te krivice ne vejo slovenski listi različnih strank. Le goriški slučaj vidijo. Bodimo pravični napram vsem in upoštevajmo razmere, v katerih živimo!

Poštenjaki. „Slovenec“ piše: „L' Eco del Litorale“, glasilo furlanskih kršč. soc. ima hudo piko na goriškega deželnega glavarja Payerja, ki vodi laške liberalce. — „Eco“ je smatral za umestno spravili s temi rečmi v zvezo dr. Šusteršiča in „Soča“ mu seveda sekundira. Čujte! Dr. Šusteršič je „opustil boj za slovensko vseučilišče“ proti temu, da vlada ne razpusti goriškega deželnega zbora in ostane gospod Pajer še tako dolgo deželni glavar na Goriškem, da dobi ob 50 letnici svojega glavarjevanja najvišje odlikovanje!... Kdo se ne smeje takemu novemu pisanju, ki kaže obenem tudi tako nepoštenost in brezvestnost, kakor bi je furlanskim krščanskim socialcem proti katerim nismo mi nikoli ničesar imeli, ne bili pripisovali! Mi domnevamo, da je zrostla ta novica v glavi kakega furlanskega žurnalista in ne verjamemo, da bi bila z njo dr. Faidutti ali gospod Bugatto v zvezi, ker ju take nesramne laži ne smatramo za sposobna. Njuna dolžnost je, da primeta fanta, ki si je v „Ecu“ tako lumparijo dovolil, pošteno za ušesa.

Na c. kr. okrajni sodnji v Tolminu je oddati začasno mesto pisarniškega pomočnika z dnevno plačo 250 K. — Tako se čita sedaj v listih. Pred časom pa se je čitalo, da je pri tej in tej sodnji razpisano mesto pisarniškega uradnika, zmožnega italijansčine, nemščine in slovensčine. Dnevna plača 250 K. — Človek čita z ironijo take razpise. V sedanjih časih naj živi pisarniški uradnik z dnevno plačo 250 K! Pa zmožen mora biti v govoru in pisavi treh jezikov! az ne vem, kaj naj rečem k temu! Saj še goriški ulični pometlač, ki mu ni treba znati ne brati ne pisati, marveč je zadosti, da zna pometati in „karjolo“ voziti, ima dnevne plače 3 K. Pisarniški uradnik pa mora znati tri jezike v govoru in v pisavi, da zasluži dnevno 250 K. Sramota za avstrijsko vladu, ki se sploh upa na dan s takimi razpisi služb s tako plačo! Razni dunajski uradniki znajo samo nemški, a imajo desetake plače na don. Od primorskega pisarniškega uradnika pa se zahteva znanje treh jezikov, da zasluži 250 K na dan. Ali bi se več ne zaslužilo, ako bi se šlo metat kamenje v Sočo, kakor pa drsat na sodnji celi dan v treh jezikih za bore 250 K? Oj pravica, kje si! Uradniki urada pravice smo, a pravice sami ne moremo najti!

Pisarniški uradnik.

V preiskovalni zapor so v Ljubljani v petek odvedli odvetnika dr. Matijo Hudnika in bivšega revizorja Frana Jošta zaradi konkurza „Glavne posojilnice“.

V enotno združništvo se zadirja „Soča“, tista „Soča“, ki bi morala biti zagovornica takega združništva. Ako bi bilo združništvo enotno, ne bi prišlo do žalostnih posledic pri liberalni „Glavni

posojilnici“ v Ljubljani, tudi bi ne prišlo do žalostnih posledic pri liberalni „Mizarski zadrugi“ v Solkanu, kakor tudi bi ne prišlo do žalostnih posledic, ki pretijo ugonobiti tudi v Gorici marsikoga, ki je sedel na lim brezvestnim liberalnim izkoriščevalcem nekih slovenskih denarnih zavodov.

Iz železniške službe. — Za postajenačelnika v Bohinsko Bistrico pride baje nemški nacijonalec asistent pl. Kham, duševni sinček Wieserja.

Glavni vojaški nabori za goriško okolico za leto 1911 se bodo vršili: 26. in 27. maja t. l. v Kanalu; 29. in 30. maja t. l. v Ajdovščini; 31. maja, 1. 2. 3. 6. in 7. junija t. l. v Gorici za okolico.

Jadranska obal slovenska. — Zadnje ljudsko štetje je pokazalo, da prebiva v Devinu, v Medjivasi, v Nabrežini in v Sesljanu le 592 Lahov. Slovencev pa 3574. Roke preč od naše morske obali, Italijani. Morje Adrijansko, bilo si in boš slovansko!

Razpis natečaja. Razpisujeta se 2 štipendija po 250 K iz deželnih sredstev za obiskovanje mlekarške šole na Vrhniki (Kranjsko). Tečaj se otvori 15. aprila 1911 in traja 5 mesecev. Kdor se hoče potegovati za rečena 2 štipendija, se mora zavezati, da bode najmanj prvih deset let nepretrgoma služil v tukajšnji deželi kot mlekar, sirarski mojster ali potovalni učitelj v tej stroki. Štipendija se nakazeta mlekarški šoli, ki pa zato preskrbi dotična 2 gojenca brezplačno s stanovanjem, hrano in vsem potrebnim, kar je z obiskovanjem šole zvezano. Prednost se bo dajala prisilcem, ki so obiskovali deželno kmetijsko šolo v Gorici ali kak enak zavod. S potrebnimi prilogami opremljene prošnje je predložiti deželnemu odboru do 15. marca t. l.

Kolodvorske knjigarne — C. kr. državno železniško ravnateljstvo v Trstu namerava otvoriti v postajah Gorica drž. kol., Pula, Jesenice, Bistrica-Bohinjsko jezero in Bled kolodvorske knjigarne. Prosilci za te knjigarne imajo vložiti primerno opremljene prošnje najkasneje do 15. marca 1911 do 12. ure opoldne v glavni pisarni c. kr. državno železniškega ravnateljstva v Trstu ul. Giorgio Galatti 9.

Podrobneje je razvidno iz te dni priobčenih razglasov v „Osservatore Triestino“. Pojasnila daja tudi c. kr. državno železniško ravnateljstvo v Trstu.

Konec pasivne rezistence državnih uradnikov v Trstu. Državni uradniki v Trstu so prenehali s pasivno rezistenco, ne da bi bili kaj dosegli. Udati so se morali oni, ker se jim ni hotela udati vlada.

Argentinsko meso. — V soboto je prišel v Trst parnik s 13inpol tonami argentinskega mesa.

Društvo jugoslovanskih železniških uradnikov ima v nedeljo 5. marca ob 4. uri popoldne v hotelu Balkan (Sokolova dvorana) v Trstu svoj II. redni občni zbor. — Odbor prosi vse tovariše, da se tega prevažnega zborovanja udeleže v poinem številu.

Splav prve dreadnoughtke. Kakor poroča „Zeit“, bode nosila prva dreadnoughtka ime našega cesarja. Splav se bode baje vršil v zadnjih dneh meseca maja. Temu slavnostnemu činu bode prisostvoval tudi cesar sam. Povabljeni bodo razni nadvojvode ter visoki dostojanstveniki. Ta dan bode v Trstu tudi usidrana eskadra vojne mornarice.

V Trstu so te dni končali seštevati prebivalstvo. Iz tega rezultira, da ima Trst 229.471 prebivalcev, 11.958 hiš in 47.961 gospodarstev. Od prebivalcev je 1236 pomorščakov in 3052 mož vojaštva. Po narodnosti še niso določili razmerja.

Petdesetletnico svojega obstanka je dne 26. t. m. praznoval avstrijski

državni zbor, ki je bil od cesarja prvič sklican dne 26. februarja leta 1861. V prvi poslanski zbornici so zastopali Slovence: Hermann za Štajersko, dr. Toman, Derbič, Kromer, Wurzbach, Dežman in Brolih za Kranjsko, Črne in Goriup za Goriško, v gosposki zbornici pa Miklošič in knezoškofje slovenskih pokrajin.

Za hrvaški jezik v armadi je v hrvaškem saboru govoril dr. Nikolič Podrinski. V svojem govoru je zahteval, naj se hrvaška vlada potegne za to, da pridobi hrvaškemu jeziku pravico pri razpravah pri vojaških sodiščih. Mažarski razpravni jezik, ki se bo sedaj vpeljal, je koncesija Mažarom. Podban Chavrak je izjavil, da bo hrvaška vlada brezpogojno zavzela hrvaško stališče.

Nesreča na morju. — Brzoparnik avstrijskega Lloydja „Princ Hohenlohe“, ki je vozil v Kotor, se je pri Lošinju nasedel na plitvino. 90 potnikov so sprejeli parniki, ki so prihiteli na pomoč.

Socialni demokrati med seboj. — V iglaskem okraju odstopajo člani iz dunajskih osrednjih zvez. Češka soc. dem. strokovna društva že štejejo 900, dunajska pa zgolj 250 članov, med njimi 90 odstotkov Nemcev. Privržence dunajskih soc. demokratskih strokovnih društev je to tako razburilo, da so dne 29. januarja razbili shod čeških socialno demokratskih krojačev.

Vrtnarskega učenca sprejme ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu v triletni pouk. Vrtnarski učenec dobi poleg proste hrane pozneje tudi potrebno obleko in obuvalo. Prošnje za sprejem je vložiti do 10. marca, pouk je pa nastopiti 15. marca t. l.

Mestne novice.

Dr. Peter DeFranceschi znani primarij in izvrsten kirurg se je te dni preselil iz Novega mesta v Gorico ter ordinira na Verdijevem tekališču št. 37 vsaki dan od 10.—12. predp. in od 2.—3. pop.

Meso v Gorici spet podražilo. — Z včerajšnjim dnem so goriški mesarji meso spet podražili. Govejo meso najboljšje je sedaj v Gorici po 224 K kilogram. najslabše po 192 K kilogram. Tako drago ni bilo meso še nikoli v Gorici.

Tovorni avtomobil tvrdeke Sicherle je v pond. zadel na Verdijevem tekališču v plinovo svetilko. Železno stojalo svetilke je ostalo na nogah, medtem ko je gorenja oprava padla na tla. Avtomobilu se ni nič zgodilo.

Vojak ranil civilista. — V noči od torka na sredo so plesali v neki krčmi na Kornju. Bili so tam tudi vojaki. Nastal je prepir, in eden izmed vojakov je potegnil iz nožnice bajonet ter ranil z njim še precej nevarno nekoga Petra Štrosarja. Nato so vojaki zbežali, kar jim pa ne bo nič pomagalo, ker so bili poznani in dobe zaradi tega zasluženo plačilo.

Novo lekarno je otvoril te dni g. Ivan Tromba na Verdijevem tekališču št. 13, nasproti izvoznemu trgu.

Iz goriške okolice.

g Veselo življenje je pričelo na polju v goriški okolici. Kmetje orjejo in sadijo krompir da je veselje. Pridnih rok je mnogo. V ranem jutru začnejo voziti gnoj in v poznem večernem mraku se vračajo domov. Da bi delo marljivih ljudi obrodilo obilen sad!

g Št. Peter. (Pogovor v neki štali v Št. Petru dne 16. m. m. zvečer med D. in J.) — J. vstopi v štalo ter ga pozdravi: „Dober večer komparuto.“

D.: „Glih prov, J., da si peršu. Se bova kaj pogovorila.“

J.: „Dreje, ali ne veste neč, kako je z našim rekurzom o zadnjih volitvah? Čudno se mi zdi, da uže toliko časa ni še nobene rešitve!“

D.: „Bi bilo treba kaj podrezat tam v Trstih!“

J.: „Ali ne veste neč, da je šel naš glavni agitator na namestništvo ter se predstavil kot podžupan napredne?“

D.: „Saj ni mogoče, da je on tako furbac. Saj še niti volilec ni.“

J.: „Pravil mi je, da je zahteval, da se morajo volitve ovreči, češ, da so klerikalci sleparli, da so naše glasove uničili ter da smo imeli mi večino.“

D.: „Kaj pa misliš, J., koga bi pa postavili za župana?“

J.: „Jaz bi reku: Župan naj bo M., podžupan pa T.“

D.: „Pa tega župana?“

J.: „Njega ne! Niti za podžupana ne!“

D.: „Tega hudiča to, (Misli je sosed.) Dreju in Mihi ven!“

J.: „Veste komparuto, potem bi dali fantom 3 semnje na „placi“. Saj bi nekaj neslo, ker zdaj ne nese neč!“

D.: „Veš, potem bi tudi tajnika ne bilo treba. Bi opravil sam župan vse.“

J.: „Pa ne mislite, da bode delal župan in tajnik zastoj, ker dandanes je vse drago in vsak če bet plačan. Saj so nas izučile zadnje volitve, ko smo mogli vse plačati. In tisti, ki so nas v to napravili, se gluhe delajo, in še nas tirjajo!“

D.: „Veš kaj, več na dobičku bi bli, če bi se ne mešali nikjer.“

J.: „Saj sem pravu jest, da če bi bli mene poslušali, bi blo vse drugači, ker s temi volitvami nismo ničesar dosegli, pač pa osmešili smo se.“

D.: „Prav praviš. Še danes me je sram, ko sem peljal F. v Brda po občinstvo! Pa vse neč ni pomagalo!“

J.: „On si bo uže zapomnil, kedaj so bile volitve! Je že dosti pretrpel in podplatoval ponucal. Zraven tega je še krvavi pot potil. Saj ste ga videl dan volitve, ko je bil ves opraskan po obrazu!“

D.: „Saj še danes me je sram, da sem bil v tisti družbi!“

Nato stopi deklica D. v štalo in pogovor je končal.

g Iz Dornberga. Kakor znano, je imelo 19. februarja tukajšnje „Kat. izobr. društvo“ in telovadni odsek „Orel“ veselico, katera je prav dobro izpadla. Liberalci so občudovali spretno igrance, kateri so rešili svoje vloge prav dobro, kar je pričalo ploskanje in navdušenje vseh navzočih. Tudi pevski zbor se je odlikoval, posebno pa mešan zbor, ki se je moral ponavljati Hvaležni moramo biti tudi č. g. prefektu, prejšnjemu našemu gosp. kaplanu Rejcu, da je obdrževal lep govor, zakar so mu bili navzoči hvaležni.

Ta veselica naše liberalce peče in boli tako, da so malo ne zbesneli. Liberalci, le molčite o veselici! Saj vemo, da vas boli! Saj smo mi do danes molčali o vaših veselich, in vas nismo hoteli žaliti, čeravno se vam je že pri dveh veselich skoraj vse ponesrečilo, kjub temu, da so nastopili skoraj sami učitelji. Mi bi lahko veliko pisali o vaših veselichnih blamažah, a smo molčali!

g V Ozoljanu in sicer v celem županstvu prebiva 1062 prebivalcev.

g V županstvu Podgora prebiva 4250 prebivalcev, ki stanujejo v Podgori, v Pevmi, v Št. Mavru in v Podsobotinu.

g Nesreča. — V Solkanu so pri Lenassijevem mlinu razkladali moko z voza. Blaž Marinič, ki je nosil vreče, bil je tako nesrečen, da je padlo nanj pri razkladanju nekaj polnih vreč, ki so mu zmastile levo stegno. Prepeljali so ga v goriško bolnico.

g V Dornbergu je dne 1. marča t. l. po kratki boleznii previden s sv. zakramenti umrl Jakob Mozetič v 84. letu svoje starosti. Pokojnik je bil skozi 60 let cerkveni pevec. Bil je tudi odločen

pristaš S. L. S in je strogo obsojal protiversko gonjo liberalnih podivjancev. Pokojnik zapušča 2 hčeri in enega sina, ki so že poročeni. Pogreb bode v petek 3. t. m. ob 4 uri popoldne. Ostali rodbini izražamo naše globoko sožalje, pokojniku pa naj mu bode zemlja rahla!

Iz ajdovskega okraja.

a Z Vipavskega. Vojaška uprava v Gorici je do zadnjega časa poverila nabavo potrebnega sena, katerega rabi za konje goriške posadke, zakupniku, ki je bil navadno kak domačin sodeželan in tudi Slovenec. Ta zakupnik je pokupil skoraj vse seno večjih vipavskih posestnikov, katero so pripeljali v goriško vojaško skladišnico. To se je godilo mnogo let zaporedoma in nihče ni rekel nič, ne vojaška oblast, da je seno slabo, ne kmetje. Pa saj je znano, da je naše seno dobro. Saj imamo najboljšje senožeti, ki so uvrščena v davkarski knjigi v I. razredu, od katerih moramo plačevati tudi lepe davke I. razreda.

Letos pa ni bilo tako. Vojaška oblast je sama kupovala seno in ne več potom zakupnika. Zato je naznanila kmetom, naj pripeljejo ob ponedeljkih in četrčkih seno na goriški trg, katero tam kupi. Kmetje posestniki so seveda seno pripeljali. A ko je prišla vojaška komisija seno pregledat, je skoraj vse blago zavrnila, trdeč, da seno ni za njih, da ni dobro, da ima preveč bodeža, da ni za konje itd. Čudimo se temu! Saj je bilo prejšnja leta dobro! Saj se ni vojaška oblast nikoli pritožila? Seno pa je vsako leto enako. Kolikor bodeža je bilo v senu minula leta, toliko ga je bilo letos!

Kmetje so morali peljati seno nazaj domov, vojaška oblast pa je kupila seno na Štajerskem ter je plačala veliko dražje kakor če bi je bila kupila pri nas.

Ker pa je vojaška oblast spoznala naše seno za slabo, da ni dobro itd., mora potemtakem v soglasju s tem davčna oblast uvrstiti naše senožeti v II. ali pa v III. davčni razred. To menda ne gre, da bomo plačevali velike davke I. razreda od senožeti, ki rodijo seno za nič! Na vsak način se mora to predrugačiti. Mi to zahtevamo. To je jasno kot beli dan: Naše seno ni za nič, ergo, tudi senožeti niso za nič. In kar ni za nič, menda ne spada v prvi davčni plačilni razred.

Krivica se nam godi tako in tako. Pritožili smo se tudi pri deželnem odboru. Tako postopanje vojaške oblasti se nam zdi jako čudno. Dobro bi bilo, da bi se o tej stvari še kje drugje kaj govorilo. Posestnik.

a Umrla je v soboto ponoči v Vipavi gospa Karolina Majer.

a Šmarje. Odsek „Orla“ v Šmarjah se iskreno zahvaljuje prečastitemu gospodu Josipu Štrancar, župniku v Rihenbergu za podeljeni 10 kronski dar. Ta je že drugi 10 kronski dar, s katerim se je spomnil našega društva. Bog povrni blagemu in dobremu gospodu stotisočkrat.

a Branica. Čudna navada se je vdomačila po Branici, da si kozarce in „flaške“ v glavo mečejo. Prvi bili so učitelji, sedaj za njimi pa kmečki fantje, ki se tako pozdravljajo. Vse v imenu napredka!

a Iz Gabrij. V nedeljo popoldan položili smo k večnemu počitku blago Lojziko Zorn, služabnico pri g. kuratu Valentinčiču. Dolgo je bolehal na srčni hibi. Vdano v voljo Božjo prenašala je silne bolečine. Bila je vgladna Marijina hčerka. Ko je bila ustanovljena „Marijina družba“ v Branici, vpisala se je tja. Pogreb je bil prav lep. Vdeležila se ga je tudi Marijina družba iz Branice, ki je nosila tudi venec z napisom: „Svoji nepozabni sestri Marijine hčerke“. Pevci zapeli so žalstinke pred hišo in ob grobu. Naj počiva v miru!

a V Lokavcu pri Ajdovščini je umrla Marija Blažko, roj. Poniž v 70. letu starosti dne 27. p. m. Pokojnica je bila mati preč. g. Al. Blažka, kurata v Kozani. Naj počiva v miru, žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Iz kanalskega okraja.

kl Lokovec. Odbor kat. slov. izobr. društva naznanja, da se odslej dobijo časopisi pri cerkovniku gosp. Jožetu Pirih na domu in pri istem v društveni sobi.

Narodni koleki se dobe pri predsedniku in v gostilni g. I. Šuligoj.

Odbor.

kl Lokovec. — Veliko naših ljudi je z doma proč v tujih krajih, kjer jih nihče ne pozna.

Dokler so mladi, se izrabijo v tujih mestih, pri tujih ljudeh, ko pa pride bolzen oziroma onemoglost, tedaj pa v bolnišnico, in občina plačaj za njim, če ravno ga niti ne poznaš. Kam pridemo, če pojde tako dalje v tem oziru?

Bog zna, koliko naših ljudi je po svetu tujec ukradel mamki Sloveniji in jih vpisal v svojo nenasitno žrelo, sedaj ko se gre za število? A potem, ko se bo šlo za plačilo bolniških stroškov, potem jih ne bo hotel nihče poznati.

Slavni občinski uradi, uvažujte članek „Prim. lista“ št. 7 z dne 16. febr. t. l. „Dvoje nasvetov goriškim in tržaškim Slovincem“.

kl Anovo. V nedeljo, dne 19. m. m. se je veselica K. S. I. D. v Anovem prav dobro sponesla, čeravno ni bila njena prireditelj objavljena v listih. Poslali smo sicer objave v liste, a te so počivale na pošti in so prišli listi z vabilom še le takrat v roke občinstva, ko je bila veselica že končana. A kljub temu je bila udeležba jako velika. Dvorana je bila nabito polna občinstva. Vse točke so se izvrstno proizvajale. Dopadla je jako deklamacija ter igra „Krčmar pri zvitem rogu“. Petje je bilo izborno. Ljudstvo je z zadovoljnimi obrazi zapustilo dvorano. Mnogi se že sedaj veselijo prihodnje prireditve.

Isti dan so liberalci imeli tudi zabavo s plesom, a slabo jim je šlo. Tri društva so sodelovala in vseeno je bila udeležba tako pičila, da bi se bilo udeležence skoro lahko na prste štelo. Dragi „brezdomovinec“, ali si se „fajn“ urezal. Sedaj vidiš, da zna tudi ljudstvo razločevati pošteno in dobro zabavo od škodljivih in dragih plesov. Napredek je na naši strani.

O p a z o v a l e c.

Iz tolminskega okraja.

t Iz Sv. Lučje. — Kako visoko stoji naše ljudstvo v hribih v kulturnem oziru, to je pokazala prav lepo veselica, katero je priredilo predpreteklo nedeljo tuk. kat. izobr. društvo „Soča“. Na skrbno sestavljenem programu je bilo petje, jako primerna deklamacija „Soči“, šaljev prizor „Pred sodnikom“ ter spevoigra „Kovačev študent“, ki je tvoril glavni del prireditve. Veselica je izpadla v vsakem oziru naravnost briljantno. Posebno pa moramo pohvaliti jako ubrano petje, za kar gre g. pevovodji posebna čast. Tako lepih glasov in tako ubranega petja se žalibog ne najde pogosto pri ljudskih prireditvah. „Kovačev študent“ se je pel in igral tako, da je bilo naravnost užitek ga poslušati. Človek ne bi verjel, da zamorejo tako pristno naravno igrati priprosti fantje, ki poznajo študentovsko življenje samo iz knjig in pripovedovanj.

Udeležba je bila zelo velika, dvorana g. župana Vuge je bila nabito polna, da, še celo zunaj so morali stati nekateri, zelo močno je bila zastopana inteligenca: bližnje duhovništvo, uradništvo in učiteljstvo, da celo nekaj gostov je

bilo iz Gorice. Škoda le, da je dvorana in oder premajhen. Pričakujemo pa, da nas društvo še večkrat razveseli z podobnimi krasnimi prizreditvami.

Na c. kr. okrajni sodnji v Tolminu je oddati takoj začasno mesto pisarniškega pomočnika z dnevno K 2-50 za sedaj le za 2 meseca. Prosilci, ki pišejo na stroj, imajo prednost. Prošnje na predstojništvo.

Iz Stržišča. Pri vlačanju hlobov se je pripetila nesreča, ki je vrgla na posteljo posestnika Mihaela Leban. Šel mu je namreč hlobo čez desno nogo ter mu jo zlonil pod kolenom. Možje, ki so bili zraven so ponesrečenca prenesli na dom. Nogo je obvezal zdravnik iz Bohinjske Bistrice.

Podbrdo. — Ponovljena veselica „Kat. slov. izob. društva“ je v nedeljo izvrstno uspela. Petje, dve igri, deklamacija in šaljivi nastop s petjem, spremljan s kitaro, vse mojstersko izpeljano. Tako je prav, le naprej. Lepe zabave še želimo.

Ljudsko štetje v občini Volče koncem l. 1910. V občini Volče naštel se je navzočih 1709 prebiv. ter 334 hiš in drugih javnih poslopj; med temi so 3 šolska poslopja, tri mlekarnice in 1 vojašnica; neobljudenih je 8 hiš. Od teh pripade v Volče 764 prebiv. in 159 hiš, v Čiginj 284 prebiv. in 56 hiš, v Kozaršči 221 prebiv. in 40 hiš, v Sela 240 prebiv. in 47 hiš, v Rute 200 prebiv. 32 hiš. Razven naštetega v občini navzočega prebivalstva se nahaja v drugih deželah Evrope, Azije, Afrike in Amerike 311 oseb, ki so v občino Volče pristojne.

Iz kobariškega okraja.

kbd **V Kobaridu** so naštel dne 31. dec. 1250 prebivalcev, 187 konjev, 390 krav in 211 prašičev.

kbd **Livok.** Pri nas smo naštel dne 31. decembra m. l. 582 prebivalcev. Prebivalstvo se je v zadnjih 10 letih zmanjšalo za 140 oseb. Sicer je odsotnih 124 prebivalcev v svetu. Večinoma so „hauzirerji“ in delavci.

Iz bovškega okraja.

b **Občina Žaga** ima 158 h. št. in 850 prebivalcev, od kojih je bilo prisotnih 31. dec. 1910 707, a odsotnih 133, med temi je večina moških v Nemčiji kot rudokopi, a drugi pri železnicah, a ženske so kot služkinje v Gorici ali v Trstu. Eden moških je v Ameriki. Živina: 12 konj, 70 krav, 20 prašičev, 507 ovac ter 220 koz.

Iz komenskega okraja.

km **Iz Komna.** — Mnogo ljudi je bolanih, zdravnika pa nimamo. Dosejni nas je zapustil. Kupil je veliko palačo in vrt. Zasluzka je tudi imel dovolj. Teran mu je tudi ugajal. Le ljudi, so hodili v cerkev ni mogli trpeti.

Krelikalci so mu tiščali globoko v grlu. Zato se je umaknil v Istro. Kaj mu hočemo?

km **Komen.** — Minulo nedeljo je imel nemiren „Sokol“ zabavo v Komnu. Ko je pozno v noči prišel v Sveto, je na ulic mladega „Orla“ opraskal do krvi. „Sokolsko“ perje je prevečna peto, pa se bo uže poleglo.

km **S Komenščino.** — V nedeljo, 26. t. m., ob 3. uri popoldne so prišli škrbinski „Orli“ v novi obleki na izlet v Sveto. Z njimi je prišlo iz raznih občin mnogo ljudi, raznih strank tako, da niso mogli biti vsi dobro postreženi. Ljudje so gledali to številno armado, ki se je jako pametno držala. „Sokolci“ so obračali oči v tla. Ob 5. uri in pol so šli „Orli“ domov. Le nekaj surovih „Sokolcev“ je ostalo v krčmi. Korajžen „Orl“, ki ni vedel, kakšne kremplje imajo „Sokolci“, je zavpil: „Živio Orli“. Ta glas je „Sokolce“ tako razburil, da so ga zgrabili in dobro opraskali. Ako bi ga ne drugi varovali, bi bil imel lahko žalostnega pusta.

km **Mrtvo** so našli v Vel. Dotu dne 18. t. m. v zjutraj v lokvi, kjer imajo pitno vodo 33-letno Šusteršič. Pred meseci je zblaznela, a je potem ozdravila. Ne ve se, ali jo je kateri pahnil v vodo, ali pa se ji je um spet omračil.

km **Občina Lokev** šteje 1180 prebivalcev in 21 hiš. Pred desetimi leti je štela občina Lokev 1198 prebivalcev in 196 hiš.

km **Iz Svetega.** — „Florenca“ hudo razsaja. Mnogo ljudi je bolnih. „Florenca“ nam je vzela poljskega čuvaja Jožefa Kovačič. Občinarji žalujemo po njem, ker nam je pridno varoval polje in preskrboval potrebne slanine.

km **Iz Volčjigrada.** — Dne 19. pr. m. je tukajšnji krčmar Štefan Štöfka šel kupovat vino v Pederjevo. Ko je šel domov se je ustavil v Škrbini v krčmi. Obnašal se je jako čudno.

V temni noči je šel domov. Med Komnom in Volčjigradom se je zvrnil čez zid v dolino. Kmalu potem so ga prišle iskat dve njegovi hčerki in sicer z lučjo. Dežnik na cesti je povedal, da je v dolini. Šli ste doli in ga našli ležati. Z veliko težavo ste ga spravili domu. V pondeljek pa je umrl. Zdravnik je konstatiral, da se je nekaj utrgalo v njem. Kaj je bil pokojni, naj bo pozabljeno, ker mi se držimo pregovora, ki pravi: O mrtvih nič slabega ne pisati ne govoriti.

km **Občina Pliskovica** šteje 720 prebivalcev in 133 hiš, l. 1900 jih je bilo 743 in 132.

km **V Gorjanskem** so naštel 881 prebivalcev in 153 hiš. Leta 1900 jih je bilo 853 in 143.

km **V Mavhinjah** je 973 prebivalcev in 154 hiš, nasproti 586 in 107 v l. 1900.

km **V občini Selo** se nahaja 357 oseb in 73 hiš, l. 1900 pa 437 in 70.

Iz sežansgeka okraja.

s **Štjak.** (Požar.) V noči od nedelje na pondeljek nastal je pri Hribih

požar pri posestniku Jožef Hrib št. 14. Vnel se je hlev, v katerem je bilo več govede in 350 centov sena ter stelja za živino. Kljub vsemu naporu ljudi, da bi rešili živino je zgorelo 5 goved in sicer en vol, par juncev, ena telica in ena krava v skupni vrednosti 2200 K.

Hlev je bil zavarovan za 1300 in živina za 2800 kron.

Drugi hlev, last soseda, je bil v veliki nevarnosti. V njem je bilo polno krme in 7 goved. Ta hlev je bil tudi od ognja poškodovan. Škoda na tem hlevu znaša približno 1800 K.

Skupne škode je približno 5000 K. Ogenj sta prva zapazila sin Jožefa Hriba in sin soseda, ki sta se takrat ravno vračala domov. Takoj sta sklicala ljudi, ki so prihitali na pomoč.

s **Divača.** — Bolezen „influenca“ je pri nas obiskala skoraj vsako hišo. V nekaterih družinah so ležali v posteljah kar po trije. A ne samo v Divači, marveč tudi po ostalem Krasu je bilo tako. — Divačani še vedno ne vemo nič natančnega, kaj bo z delitvijo našega županstva.

Iz korminskega okraja.

kr **Biljana.** — Kat. slov. izob. društvo je priredilo v nedeljo dne 26 t. m. veselico in pustno zabavo.

Veselica se je vršila v prav lepem redu in pri še precej občilni udeležbi. Prvo izrekamo visokorodnemu g. grofu Baguer nasrčnejšo zahvalo za dovolitev tako lepega in obširnega prostora.

Občinstvo je bilo jako zadovoljno z vsp. hom veselice.

Zelo je imponirala deklamacija malega dečka „Domovini“.

Nadalje so ženske izvršile prav izbornu svojo ulogo, dasiravno so prvokrat nastopile na odru.

Nadalje tudi moške igre so se izvršile v splošno zadovoljnost. Deklamacija „Naš narodni dom“ je občinstvo zelo navdušila.

K sklepu se je vprizorala še igra „Opeharjeni žid“, koje glavno ulogo je prav izvrstno speljal neki naš fant. Smeha, burk in zabave je bilo v obilici!

K sklepu še to: Med tem, ko so naši nasprotniki noreli na vseh koncih in krajih, se je naš Orel lepo in pošteno, pri poštenu zabavi zabaval.

Fantje in dekleta — le to pot pogumno naprej, da pridemo do tako željenega cilja. Nasprotniki naj le prirejajo plese in enake stvari, mi pa hočemo z združenimi močmi nadaljevati pošteno začeto pot. Nazdar!

Smrtna kosa. — V nedeljo je umrla v Šlovrencu pri Neblem gosp. Katarina vd. Jakončič roj. Šviligo, mati g. Antona Jakončiča, ravnatelj. „Monta“ v Gorici. N. p. v. m.!

Književnost.

„**Prosvjeta**“. Urejuje E. Laszowski. Št. 4. t. l. prinaša sledečo čtivo: Janko Marinkovič: I u selu dangube. (Nadaljevanje.) — Pjesme Gjüre Arnolda. — Viktor Gomulicki (Dr. August Harambašič): Car Sablast. (Nadaljevanje.) — Nedejeljko Sabatini-Subotič: Sugestije. — Ozrinovič: Ko igra vala. — Stj. Širola: Krahuletzow mužej. — Gabrijele Preissova. (Pavao M. Rakoš): U ograncima. — Pero Gjirič: Sustjepanac. — Mirko i Stevo Seljan: Guagau. — Mark Twain (B. B.): Na daleki zapad. (Nadaljevanje.) — Listak.

„**Prosvieta**“ je jako priljubljen hrvaški beletristični list, ter ga najto pleje priporočamo. Naročnina stane 14 K na leto. Naroči se v tiskarni Antona Scholza v Zagrebu, Gajeva ulica št. 7.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo = v Gorici! =

Zahvala.

Vsem, ki so povodom smrti naše nepozabne in ljubljene matere, tašče in stare matere

Katarine vd. Jakončič roj. Šviligoj

umrla v Šlovrencu dne 26. februarja 1911, na kakršen koli si bodi način izkazali odkritosrčna sočutja in svoja sožalja ter udeležili se tužnega sprevoda, izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo

Posebno se moramo še zahvaliti domačemu župniku č. gosp. A. Uršiču, čč. gg. L. Kumar-ju iz Biljane in Plesničar-ju iz Kožbane, ki so izkazali sočutje še na drug poseben način; nadalje vsem gospodom iz Gorice, ki se niso bali ne truda in ne dolge poti: gosp. Alojziju dr. Franko in ravnatelju Viljemu Dominku; gosp. Ruggero vitezu Kürner, gosp. M. Košir-ju kot odposlancu asistentov lekarničarjev; gg. uradnikom zastavljavnice združene s hranilnico; gosp. županu in občinskemu starešinstvu biljanskemu; vodstvu ljudske šole v Hruševljah; domačinom in drugemu občinstvu, ki je tudi od daljših vasi prihitalo v tako častnem številu spremit drago pokojnico k večnemu počitku. Bog naj povrne vsem!

V Gorici, 1. marca 1911

Žalujoči ostali.

MANUFAKTURNA TRGOVINA

TEOD. HRIBAR

(prej Krojaška zadruga)

v GORICI.

Došle so krasne novosti za spomladansko sezono.

Vzorci se pošiljajo brezplačno in franco na dom.